

o [p.p. constret]

constretament adj. En ma-
nera constreta, amb constreïment.

X; cloure estreument.

constreïnyer v. tr. Obligar
(algui) a obrar contra la seva vo-
luntat. El van constreïnyer a
dir que sí. La necessitat el cons-
treïny a vendre's les propietats.

|| Reprimir, contenir. Preparen i
constreïnyer la seva cobeyansa

constreïnyible adj. Que pot ésser
constret

constreïnyiment m. L'acció.

de constreïnyer

constricció f. Acció de cloure
estreument. La constricció de la